

РЕШЕНИЕ

№ 1891

гр. П., 03.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XXVI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и първа
година в следния състав:

Председател: Панайот Р. Велчев

при участието на секретаря Магдалена Люб. Трайкова
като разгледа докладваното от Панайот Р. Велчев Административно
наказателно дело № 20215330205313 по описа за 2021 година
Производството е по реда на чл.59 и следващи от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № 585300-F584850 от
02.07.2021г. на **** на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП П., с което на
основание чл.183, ал.1 от ЗДДС, вр. чл.53, ал.1, вр. чл.27/чл.83/ и чл.3, ал.2 от
ЗАНН на „Ч.“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ 103271470 със седалище и адрес на
управление гр.П., ул.Б. № 13, представлявано от А.К. ЕГН ***** е
наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение
по чл.183, ал.1 от ЗДДС.

С жалба от представляващия дружеството, чрез процесуален представител
адв. И. се моли съда да отмени издаденото НП поради неговата неправилност
и незаконосъобразност. С жалбата се представят и основания по същество на
искането за отмяна на НП. Претендира разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание се
представява от *****, която изразява становище за неоснователност на
жалбата, поради което поиска потвърждаване на обжалваното наказателно
постановление.

Съдът, предвид становището на страните и императивно вмененото му
задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление
относно законосъобразността му, обосноваемостта му и справедливостта на
наложеното административно наказание, прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок от надлежна
страна – представител на ЮЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в
установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, срещу акт,
подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на

твърдяното нарушение. Поради това жалбата е ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

По инициатива на орган по приходите, с акт за дерегистрация № 160991901140967/30.04.2019г., на основание чл.176, ал.3 от ЗДДС е било дерегистрирано по ДДС дружеството жалбоподател. Съобщението по чл.32 от ДОПК е било поставено на табло находящо се в сградата на ТД на НАП П. и свалено на 05.07.2019г. която дата е приета от АНО за дата на която е връчен акта за дерегистрация. В хода на ревизия, назначена със Заповед за възлагане на ревизия № Р-16001620002597-020-001/07.05.2020г., от служители на ТД на НАП П. било установено че дружеството, след като е било дерегистрирано по ЗДДС е издало данъчен документ – фактура № 0000000976/25.07.2019г. Било прието че е извършено административно нарушение по чл.183, ал.1 от ЗДДС и изпратена покана до представляващия дружеството за явяване лично или на упълномощено лице за съставяне на актове за установяване на административни нарушения в ТД на НАП П., ул., Ч.“ 3. Поради неявяване на представляващ дружеството, на 07.01.2021г. от свидетел Г. СТ. Г. – главен инспектор по приходите в НАП при ТД на НАП П. бил съставен против дружеството акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № F 584850 за това, че „Ч.“ ООД с ЕИК 103271470 след като е било дерегистрирано по ЗДДС е издало данъчен документ – фактура № 0000000976/25.07.2019г. Съгласно акта, „Ч.“ ООД е дерегистрирано по ЗДДС на 05.07.2019г. на основание чл.176, т.3 от ЗДДС по инициатива на орган по приходите с акт за дерегистрация № 160991901140967/30.04.2019г. Нарушението е извършено в гр.П., където е издадена фактурата. Нарушението е установено в хода на извършване на ревизия по ЗДДС, възложена със Заповед за възлагане на ревизия Р-16001620002597-020-001/07.05.2020г. Актът е съставен по реда на чл.40, ал.2 от ЗАНН, тъй като след връчена му лично покана представляващия А.К. не се е явил в ТД на НАП П. за съставяне на АУАН, с което е нарушил чл.183, ал.1 от ЗДДС. Актът е бил предявен за запознаване на 08.01.2021г. на упълномощено от представляващия дружеството лице. На датата 08.01.2021г. е бил връчен препис от акта на упълномощеното лице. В законоустановения срок пред АНО не са били представени писмени възражения относно съставения АУАН и посоченото нарушение по ЗДДС.

На основание констатациите в акта е издадено и атакуваното НП, с което е ангажирана административната отговорност на дружеството. В издаденото НП по идентичен с акта начин е дадено описание на нарушение и посочена нарушената правна норма.

Разпитан като свидетел в съдебно заседание актосъставителят Г. СТ. Г. потвърди авторството на съставения акт против дружеството. Свидетелят посочи че нарушението е установено в хода на ревизия след представяне от дружеството на поискани от проверяващите документи. Свидетелят посочи, че до представляващия дружеството били изпратени покани за явяване за съставяне на АУАН, както и че актовете били съставени в отсъствие на представляващ дружеството, който не се явил или изпратил упълномощено лице. Свидетелят посочи че нарушението е в издаване на данъчна фактура

след като е било deregистрирано дружеството по ЗДДС, както и че съставените актове са били връчени на следващия ден в офиса на дружеството от него и друг служител на ТД на НАП П., посочен в акта като свидетел.

Описаната фактическа обстановка се установява по безспорен и категоричен начин от събраните по делото гласни доказателства - показанията на актосъставителят Г. СТ. Г. разпитан в качеството на свидетел, чиито показания съдът кредитира като обективни и достоверни и подкрепящи се от писмените доказателства, приложени към административнонаказателната преписка и надлежно приобщени към доказателствения материал по делото.

При така установената фактическа обстановка съдът намира следното от правна страна:

За да се произнесе по съществото на правния спор /по основателността на жалбата/, съдът съобрази, че настоящото производство е от административно - наказателен характер и същественото при него е да се установи има ли извършено административно нарушение от лицето посочено в АУАН и НП. Това означава, че в тежест на административно - наказващия орган, тъй като именно той е субектът на административно - наказателното обвинение, е да докаже по безспорен начин пред съда, с всички допустими доказателства, че има административно нарушение и че то е извършено виновно от лицето, посочено като нарушител. Разбира се при налагане на имуществена санкция на Еднолични търговци или Юрически лица се касае за обективна невиновна отговорност и съответно в тези случаи е достатъчно доказването на извършване на нарушението от обективна страна, като не се изследва въпрос за вина. Същата се определя като психично отношение на дееца към деянието и резултата от него и по тази причина подобно психично отношение не може да бъде формирано от ЕТ или ЮЛ. Следва да бъдат спазени и изискванията на ЗАНН за съставянето на акта и издаването на Наказателното постановление, както и сроковете за реализиране на административно наказателното преследване. В тази насока е налице различие в понятията „неправилно“ и „незаконосъобразно“ наказателно постановление. Когато АУАН или НП не са издадени от надлежен орган или не са издадени в установените законови срокове или не съдържат изискуемите от закона реквизити или са нарушени съществени процесуални правила при съставянето на акта и издаването на НП, то последното ще следва да бъде отменено като незаконосъобразно. Тук следва да се посочи, че критерият за определяне на съществените нарушения на процесуалните правила е този, че нарушението е съществено, когато ако не е било допуснато, би могло да се стигне и до друго решение по въпроса, или когато е довело до ограничаване на правата на страните в която и да е фаза на процеса. Когато, обаче, са спазени всички процесуални правила и срокове, то НП е законосъобразно издадено и именно тогава съдът следва да провери дали то е правилно, т. е. дали има извършено административно нарушение. Именно административно-наказващият орган е този, който следва да установи пред съда, че има извършено административно нарушение /такова, каквото е

описано в акта /и че същото е извършено от лицето, посочено като нарушител. Ако това не бъде доказано пред съда, то НП следва да бъде отменено като неправилно, тъй като не е доказано извършването на нарушението. Едва когато НП е законосъобразно и се докаже извършването на съответното нарушение може да бъде разгледан и въпроса за съответствието на наложената санкция с тежестта на нарушението/ само когато размерът на административното наказание или имуществената санкция може да бъде определен в някакви граници, а не е фиксиран в закона/.

Като прецени изложената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения и при цялостната служебна проверка на акта, на основание чл.313 и чл.314 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН настоящият състав на П.ския районен съд, достигна до следните правни изводи:

С оглед изложеното, съдът след запознаване със приложените по дело АУАН и НП, както и приложената административна преписка намира, че съставеният АУАН и обжалваното НП отговарят на формалните изисквания на ЗАНН, като издадени от компетентни органи притежаващи нужните правомощия за тези действия. Атакуваното НП е издадено в срок. При съставянето на АУАН и издаването на обжалваното НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до опорочаване на административнонаказателното производство и до ограничаване правото на защита на санкционираното лице, в какъвто смисъл е и основаният довод на жалбоподателя.

От приетите по делото доказателства съдът намира че безспорно е установено извършеното административно нарушение от страна на дружеството жалбоподател по чл.183, ал.1 от ЗДДС. Съгласно разпоредбата на чл.183, ал.1 от ЗДДС „Лице, което не е регистрирано по този закон и издаде данъчен документ, в който посочи данък, се наказва с глоба - за физическите лица, които не са търговци, или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер на посочения в документа данък, но не по-малко от 1000 лв.“ Само регистрираните по ЗДДС лица издават фактури с ДДС. Нерегистрираните не издават фактури с начислен данък. Ако регистрираният получател по ЗДДС получи фактура с ДДС от нерегистриран по ЗДДС доставчик, то това ще е неправомерна начислен данък и за получателя няма да възникне право на приспадане на данъчен кредит по аргумент от чл.70, ал.5 от ЗДДС. Поради не изпълнение на задължения като регистрирано по ЗДДС лице, дружеството – жалбоподател е било дерегистрирано по ЗДДС с акт за дерегистрация по ЗДДС № 160991901140967 от 30.04.2019г. Изпратените съобщения чрез лицензиран пощенски оператор били върнати поради тяхното непотърсване. При изпълнение на процедурата за връчване на Акта за дерегистрация е било установено че на обявления като адрес на кореспонденция и адрес по чл.8 от ДОПК в гр.П. на дружеството не е бил открит адрес ул.“Б.“ № 13. Съобщението по чл.32 от ДОПК било връчено чрез поставяне на табло находящо се в сградата на ТД на НАП П. на ул.Скопие на 20.06.2019г. Дата на

сваляне 05.07.2019г. В законоустановения срок, след свалянето на съобщението, Акта за дерегистрация не е бил обжалван пред ****а на Дирекция „Обслужване и данъчно-осигурителна практика“ при ЦУ на НАП.

При така приетото за установено от фактическа страна съдът счита че законосъобразно и обосновано административно-наказващият орган е приел, че с действията си дружеството жалбоподател е извършил нарушение по чл.183, ал.1 от ЗДДС и правилно и законосъобразно му е наложил имуществена санкция на основание чл.53, вр.чл.27/чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.183, ал.1 от ЗДДС. Както бе посочено по-горе по безспорен и несъмнен начин е установено, че дружеството е издавало фактури, в които е посочен ДДС в нарушение на чл.113, ал.9 от ЗДДС, съобразно който данъчно задължените лица, които не са регистрирани по този закон нямат право да посочват данъка в издадените от тях фактури. Безспорно по делото е установено, че жалбоподателят е издал множество фактури по ЗДДС, като по настоящето производство е с № 0000000976/25.07.2019г., без да е имал регистрация по чл.96, ал.1 от ЗДДС. По отношение на дружеството – жалбоподател е категорично установено че неговата дейтелност се характеризира със системност и продължителност, което изключва прилагането на чл.28 от ЗАНН. В конкретния случай е налице издаване на документи, в които е посочена стойност на данък добавена стойност, без да е налице регистрация по ЗДДС. Фактическият състав на посоченото нарушение обхваща два кумулативно дадени елемента, а именно – липса на регистрация по ЗДДС и издаване на документ – фактура по този закон. Поради това съдът счита, че административно-наказващият орган правилно и законосъобразно е санкционирал жалбоподателя за извършеното от него нарушение. Съдът счита, че следва да бъде потвърдено обжалваното наказателно постановление относно наложената имуществена санкция по чл.53, вр.чл.27/чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН и чл.183, ал.1 от ЗДДС, като законосъобразно и обосновано.

По основния довод в жалбата, че НАП не е следвало да открива процедура по уведомление по чл.32 от ЗДДС съдът следва да отбележи следното. В случая данъчната администрация е издала акт за дерегистрация, който акт не е отменен по реда на административното производство. В производство по ЗАНН пред районен съд не може да се прави косвена проверка на този акт тъй като компетентен за това е административен съд в съответното производство по АПК. Ето защо, твърденията в жалбата в тази насока не следва да бъдат обсъждани по същество от съда.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 63, ал.3 от ЗАНН следва на Национална агенция по приходите да се присъди юрисконсултско възнаграждение в размер определен в чл.37 от Закона за правната помощ/ЗПП/, съгласно препращащата разпоредба на чл.63, ал.5 от ЗАНН. Съгласно чл.37, ал.1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. В случая за защита по дела по ЗАНН чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ предвижда възнаграждение от 80 до 150лева. Производството по делото, след даване на ход на съдебното следствие продължи в три съдебни заседания, с

разпит на един свидетел, делото не е с фактическа или правна сложност поради което следва да се присъди възнаграждение в размер от 100лева.

Водим от изложеното и на основание чл. 63, ал.1 и ал.3 от ЗАНН,
съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 585300-F584850 от 02.07.2021г. на **** на Дирекция „Контрол“ в ТД на НАП П., с което на основание чл.183, ал.1 от ЗДДС, вр. чл.53, ал.1, вр. чл.27/чл.83/ и чл.3, ал.2 от ЗАНН на „Ч.“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ 103271470 със седалище и адрес на управление гр.П., ул.Б. № 13, представлявано от А.К. ЕГН ***** е наложена имуществена санкция в размер на 1000 /хиляда/ лева за нарушение по чл.183, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „Ч.“ ООД, ЕИК/БУЛСТАТ 103271470 със седалище и адрес на управление гр.П., ул.Б. № 13, представлявано от А.К. ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** на ТД на НАП П. сумата от 100 /сто/ лева представляваща юристконсултско възнаграждение.

Решението не е окончателно и подлежи на обжалва пред Административен съд П. от страните в 14-дневен срок от получаване на съобщението по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – П.: _____